

Česká republika**USNESENÍ****Ústavního soudu**

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Jiřího Zemánka (soudce zpravodaje) a soudců Josefa Fialy a Jana Musila ve věci ústavní stížnosti stěžovatelů 1) **Stavebního bytového družstva Svatopluk**, sídlem Velvarská 100, Horoměřice, 2) **P. J.**, 3) **M. P.**, 4) **M. D.**, 5) **R. S.**, 6) **H. D.**, 7) **Mgr. R. V.**, 8) **Ing. J. B.**, 9) **Ing. J. J.**, 10) **M. S.**, 11) **P. H.**, 12) **T. T.**, 13) **J. K.**, 14) **M. D.**, 15) **Š. M.**, 16) **Ing. P. B.**, 17) **Mgr. H. K.**, 18) **Ing. P. Z.**, 19) **J. Z.**, 20) **J. M.**, 21) **MUDr. M. N.**, a 22) **J. J.**, všech zastoupených Mgr. Lubomírem Kinclm, advokátem sídlem Čechyňská 361/16, Brno, proti rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 27. června 2018 č. j. 29 Cdo 4470/2015-682, za účasti **Nejvyššího soudu**, jako účastníka řízení, a **JUDr. Josefa Monsporta**, sídlem Vladislavova 1747/16, Praha 1 – Nové Město, správce konkursní podstaty úpadkyně obchodní společnosti H-SYSTEM, a. s., sídlem Ostrovského 253/3, Praha 5 – Smíchov, jako vedlejšího účastníka řízení, takto:

Vykonatelnost rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 27. června 2018 č. j. 29 Cdo 4470/2015-682 se odkládá.

Odůvodnění

1. Ústavní stížností se stěžovatelé (žalovaní) domáhají zrušení v záhlaví označeného rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2018 č. j. 29 Cdo 4470/2015-682, jímž Nejvyšší soud změnil jemu předcházející potvrzující rozsudek Vrchního soudu v Praze (dále jen „vrchní soud“) ze dne 4. 6. 2015 č. j. 11 Cmo 7/2015-624 tak, že se mění rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2015 č. j. 51 Cm 97/2001-560, že stěžovatel č. 1 je povinen do jednoho měsíce vyklidit a vyklizené předat vedlejšímu účastníkovi (žalobci) bytové domy blíže specifikované ve výroku I. Ve zbývajícím rozsahu (ohledně náhrady nákladů řízení) rozsudek vrchního soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

2. Stěžovatelé v ústavní stížnosti navrhli, aby Ústavní soud podle § 79 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Ústavním soudu“) odložil vykonatelnost rozsudku Nejvyššího soudu, neboť výkonem napadeného rozhodnutí by mohlo dojít k nezvratnému zásahu do jejich základních práv, přičemž vyhovění návrhu není v rozporu s žádným veřejným zájmem a nebudou jím ani dotčena práva třetích osob.

3. Ústavní soud konstatuje, že v zásadě platí, že podaná ústavní stížnost odkladný účinek nemá. Jen výjimečně, jestliže to není v rozporu s důležitým veřejným zájmem a jestliže výkon rozhodnutí nebo uskutečnění oprávnění, přiznaného rozhodnutím třetí osobě, znamená pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká při odložení vykonatelnosti může vzniknout jiným osobám, může být vykonatelnost napadeného rozhodnutí odložena (srov. § 79 odst. 1 a 2 zákona o Ústavním soudu).

4. Podmínky citovaného ustanovení jsou podle názoru Ústavního soudu splněny. Již důvodová zpráva k návrhu zákona o Ústavním soudu, zakotvujícím institut odkladu vykonatelnosti, uváděla, že „[v] mimořádných případech se však Ústavnímu soudu umožňuje, aby odložil vykonatelnost napadeného rozhodnutí, protože jinak by ochrana práv a svobod Ústavním soudem mohla v některých případech ztratit praktický význam (např. nebylo by věc po vyhovění stížnosti možno uvést do původního stavu).“ [cit. podle: Filip, J., Holländer, P., Šimíček, V.: Zákon o Ústavním soudu. Komentář. 2., přepracované a rozšířené vydání. Praha: C. H. Beck, 2007, str. 622]. Smyslem odkladu vykonatelnosti napadeného rozhodnutí orgánu veřejné moci je předejít situaci, kdy by po eventuálním zrušení napadeného rozhodnutí Ústavním soudem bylo nemožné či neúměrně obtížné vrátit stav věci do podoby před takovým protiústavním rozhodnutím orgánu veřejné moci. O takový případ jde i v nyní posuzované věci. V případě výkonu rozhodnutí vyklizením nemovitostí by práva stěžovatelů byla dotčena v takové míře, že by jejich navrácení zpět bylo velmi ztíženo, ne-li zcela znemožněno. Odložení vykonatelnosti napadeného rozhodnutí současně nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

5. Nepřítomného člena III. senátu Radovana Suchánka zastoupil podle § 9 odst. 3 Rozvrhu práce Ústavního soudu (Org. 1/18) Jan Musil, ve funkci předsedy pak podle odst. 7 uvedeného ustanovení Jiří Zemánek.

6. Z výše uvedených důvodů Ústavní soud návrhu na odklad vykonatelnosti podle § 79 odst. 2 zákona o Ústavním soudu a v souladu se svojí judikaturou [nález ze dne 23. 8. 2017 sp. zn. III. ÚS 3425/16 (dostupný na <http://nalus.usoud.cz>)] vyhověl, aniž by však tímto jakkoli předjímal výsledek řízení o ústavní stížnosti. Ústavní soud nepřehlédl návrh stěžovatelů na přednostní projednání ústavní stížnosti mimo pořadí z důvodu naléhavosti věci (§ 39 zákona o Ústavním soudu), nicméně s ohledem na odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí tento návrh dále už neposuzoval.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 21. srpna 2018

Jiří Zemánek
předseda senátu